

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010162
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7221010162.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého v trestnej veci proti obžalovanému V. K. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/3/2021 zo dňa 7. 6. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 6. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T/3/2021 zo dňa 7. 6. 2021 uznal obžalovaného V. Chovanca vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

1. dňa 14. 11. 2020 v čase okolo 14.00 hod. sa snažil dobíjať do bytu na 1. poschodí na ul. U. č. X v B. búchaním na dvere, pričom kričal na svoju manželku L. K., ktorá bola zatvorená v byte, že jej doláme ruky a nohy, čím takto svojim konaním u menovanej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,
2. dňa 16. 11. 2020 v čase okolo 09.15 hod. na ul. U. č. X v B. fyzicky napadol svoju manželku L. K. potom, ako vyšla z bytu tak, že ju sotil zo schodov, pričom ju pred pádom zachytil D. Q. a spôsobil jej tým bolesť chrbta po natiiahnutí - zranenie s dobou liečenia do 7 dní a počas toho ako obvineného pridržel jeho otec D. Q., tak obvinený opakovane poškodenej svoje vyhrážky slovami „dolámem ťa, už teraz môžeš volať policajtov, aj tak ťa dolámem“, čím takto svojim konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Súd mu za to uložil podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 7. 6. 2021 proti výroku o vine, aj treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že svoju vinu popiera. Poukázal na to, že napadnutý rozsudok je zaťažovaný odvolacím dôvodom a to pre chyby napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení a preto, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okresný súd dospel k predčasnému záverom, nepostupoval správne a odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je preskúmateľné. Záver súdu je pre neho neprípustný, nakoľko v oboch prípadoch ide o dôkaz, ktorý v prípade svedka F. je v jeho prospech. Vytýka súdu, že nečítal zápisnicu z prípravného konania a nepripojil ani spis Okresného súdu Košice II. Dôrazne sa ohradil voči tomu, že sa dopustil trestného činu v súvislosti s navádzaním svedka na krivú výpoveď a domnieva sa, že ide o svojvôľu súdu pri hodnotení uvedeného dôkazu. Je presvedčený o tom, že súd sám seba subjektívne presvedčil o jeho vine dopredu a tomu prispôbil aj hodnotenie dôkazov. Poukázal na výpoveď svojej mamy, svedka P., na ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., na judikát V 28/1971 a uviedol, že vnútorné presvedčenie musí byť odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Zdôraznil,

že okrem výpovede jeho manželky neexistuje dôkaz, ktorý by potvrdzoval to, že vôbec bol v Košiciach dňa 14. 11. 2020. Podľa jeho názoru napadnutý rozsudok trpí pochybnosťami o jasnosti a úplnosti jeho skutkových zistení, ako aj o tom, či sa okresný súd vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Má zato, že je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., keď súd zisťuje náležitý skutkový stav len na základe výpovede obžalovaného, ak sú dostupné známe dôkazy, rovnako vtedy, keď obžalovaný sa priznáva, ako aj vtedy, keď ho popiera. Svoj názor opiera o judikát V29/1971. Podľa jeho názoru postupom súdu došlo k porušeniu uvedeného záveru.

Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby doplnil navrhnuté dôkazy a vec znova prejednal.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Okresný súd vo vzťahu k skutku 1/ zo dňa 14. 11. 2020 správne vyhodnotil, že obhajoba obžalovaného, že sa mal v uvedený deň nachádzať mimo Košíc, bola vyvrátená výpoveďou poškodenej L. K., ktorá podrobne popísala jeho konanie s tým, že polícia, ktorú volala prišla cca za 10 minút, keď sa už v byte, ani v okolí bytu nenachádzal. Výpovede svedkov P., W. a L. ani podľa názoru krajského súdu nepotvrdzujú jeho obhajobu, že by sa mal práve 14. 11. 2020 v čase okolo 14.00 hod. nachádzať v Hrani alebo v Trebišove. V tomto smere poukazuje aj krajský súd na výpoveď svedkyne L., ktorú obžalovaný navštívil v jej butik v Trebišove, z ktorej je však zrejmé, vychádzajúc aj zo záznamov z mobilného telefónu, že dňa 14. 11. 2020 ju nenavštívil. Navyše, tak z výpovede poškodenej K., ako aj zo záznamov PZ je zrejmé, že poškodená volala políciu aj v dňoch medzi 10. až 14. 11. 2020.

O hodnovernosti výpovede poškodenej L. K. nemal ani krajský súd dôvod pochybovať aj vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré tvoria podstatu skutku zo dňa 16. 11. 2020, kedy bol obžalovaný na mieste činu zaistený ako podozrivý privolanou políciou s tým, že tieto skutkové okolnosti bez akýchkoľvek pochybností potvrdzujú svedkovia D. Q. a I. F.. Navyše z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodená volala svedkovi Q., otcovi obžalovaného, že sa obžalovaného bojí pred 16. novembrom, na základe skutkových okolností zo dňa 14. 11. 2020, čo bolo aj dôvodom, prečo tam svedok Q. spolu so svedkyňou I. F. prespali. O spôsobe konania obžalovaného vypovedá aj skutočnosť, že v čase, keď byt poškodenej dňa 16. 11. 2020 opúšťali svedkovia Q. a Šaňová, sa obžalovaný nenachádzal priamo pri byte, nevideli ho tam a až keď sa vzdialili a pri dverách ostala poškodená, pribehol k nej z horného poschodia, čo vyvracia jeho obhajobu v tom smere, že dňa 16. 11. 2020 prišiel sa s poškodenou udobriť. Obžalovaný ju však sotil zo schodov, zachytil ju svedok Q., čo v konečnom dôsledku potvrdzuje aj lekárska správa zo dňa 16. 11. 2020 so záverom bolesti chrbta po natiahnutí.

Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného, že v Hrani sa nachádzal od nočných hodín dňa 10. 11. 2020 do 16. 11. 2020 krajský súd uvádza, že nemožno vylúčiť, že obžalovaný sa zdržiaval aj v Hrani, resp. aj v Trebišove, čo v konečnom dôsledku potvrdzujú aj svedkovia, avšak zároveň z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa zjavne pohyboval a nepochybne sa v časoch popísaných poškodenou nachádzal v Košiciach.

K namietanému nevykonanému dôkazu výsluchu svedkyne F. F. krajský súd uvádza, že sa z dôvodu posúdenia vykonania tohto dôkazu s obsahom jej výpovede oboznámil a dospel k záveru, že z výpovede tejto svedkyne nevyplývajú žiadne skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, pretože hodnovernosť výpovede poškodenej L. K. bola potvrdená ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Žiadne pochybenie nezistil krajský súd ani pri ustálení právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorú súd prvého stupňa na základe podrobného vyhodnotenia skutkových okolností dostatočne odôvodnil.

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom, ktorý bol v konečnom dôsledku, vzhľadom na jeho predchádzajúceho odsúdenia aj dôvodom aplikácie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t. j. že už bol za trestný čin odsúdený, čo následne za absencie akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti viedlo k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. a teda zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda trest uložený úplne na dolnej hranici zákonným spôsobom zvýšenej trestnej sadzby aj podľa názoru krajského súdu spĺňa všetky kritériá tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný už bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, zaradil ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Záverom dáva krajský súd do pozornosti okresnému súdu zrejmu nesprávnosť uvedenú vo výroku napadnutého rozsudku a to konkrétne pri právnej vete a pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného, kde je uvedené, že sa obžalovaný popísaného konania a trestnej činnosti dopustil v bode 1/ a 2/ „trestného rozkazu“. Krajský súd dospel k záveru o zrejmej nesprávnosti, resp. o písárskej chybe, ktorú bude zrejme potrebné odstrániť následne opravným uznesením z toho dôvodu, že zo záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 7. 6. 2021, ktorý si senát vypočul je zrejme, že rozsudok bol vyhlásený správne, teda bez uvedenia v bode 1/ a 2/ „trestného rozkazu“.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.